

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jíříka a soudců Mgr. Heleny Nutilové a JUDr. Michala Hájka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Spolek Frymburk, z. s.**
sídlem Frymburk 167, Frymburk

proti
žalovanému: **městys Frymburk**
sídlem Frymburk 78, Frymburk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 11. 6. 2025 vedené žalovaným pod sp. zn. UMF-3710/2025,

takto:

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí žaloby

1. Žalobce podal dne 11. 6. 2025 povinnému subjektu Městysu Frymburk žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) v níž požadoval „*elektronické kopie všech smluvních vztahů povinného subjektu s osobou Ing. Martinem Řezáčem, a to včetně smluv pracovněprávní povahy, za posledních 6 let*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Korešová

- Žalobce popisuje, že dne 3. 7. 2025 podal marně proti postupu povinného subjektu stížnost ve smyslu § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Povinný subjekt dle žalobce do 28. 7. 2025 (tj. ke dni podání žaloby) požadovanou informaci žalobci neposkytl a ani poskytnutí informace neodmítl. Žalobce požaduje, aby krajský soud uložil povinnému subjektu povinnost řádně vyřídit žalobcovu žádost o informace v soudem stanovené lhůtě.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

- Povinný subjekt ve vyjádření k žalobě shrnul, že městys Frymburk i Úřad městyse Frymburk jsou konstantně od roku 2022 záměrně chaoticky obtěžovány zasíláním enormního množství dotazů dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze strany žalobce a dalších 2 personálně prolínajících se subjektů. Pouze za rok 2025 od citovaných subjektů městys Frymburk obdržel 106 žádostí dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Od roku 2022 tak bylo uvedeným žadatelům poskytnuto cca 25 tisíc listin, resp. jejich kopií. Povinný subjekt proto počínání výše citovaných subjektů považuje za opakované zneužívání zákona o poskytování informací, jehož výsledkem je chaotičnost v důsledku různého označení subjektů zasílajících podání z různých datových schránek.
- Povinný subjekt tvrzení žalobce ohledně skutečnosti, že krajský úřad žalobci ochranu proti nečinnosti povinného subjektu poskytl, rozporoval, když krajský úřad vydal ke stížnosti žalobce ze dne 3. 7. 2025 rozhodnutí, kterým povinnému subjektu přikázal, aby věc dle žádosti žalobce vyřídil a poskytl mu lhůtu 15 dnů ode dne doručení. Uvedená lhůta uplynula dne 30. 7. 2025 a povinný subjekt téhož dne žalobci požadovanou informaci poskytl. Žalobce podal žalobu dne 28. 7. 2025, ačkoli mu bylo uvedené rozhodnutí krajského úřadu doručeno a věděl, že byla povinnému subjektu ke splnění jeho povinnosti poskytnuta 15 denní lhůta.
- V závěru povinný subjekt navrhl, aby krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou, jelikož povinný subjekt nečinný nebyl a žalobci na základě jeho žádosti poskytl informaci v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

III. Posouzení věci krajským soudem

- O žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 81 s. ř. s. rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Je tedy třeba posoudit, zda byl žalovaný ke dni svého rozhodnutí krajského soudu v této věci skutečně nečinný.
- Krajský soud ve věci rozhodl bez jednání dle § 51 s. ř. s.
- Žaloba není důvodná.
- Dle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.* Žalobce předpoklady pro výše uvedené ustanovení naplnil. Bezvýsledným vyčerpáním prostředku ochrany se rozumí i jím podaná stížnost dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím.
- Dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím dále platí, že *Povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.*
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017-55, v bodě 15 popsal skutečnosti, které jsou pro posouzení důvodnosti nečinnostní žaloby rozhodné „*Při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) povinný subjekt poskytne všechny informace,*

čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) *povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 informačního zákona], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 informačního zákona], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný subjekt v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným.“ (důraz doplněn). Právě o tuto poslední variantu se v této věci jedná.*

12. Krajský soud shrnuje rozhodné skutečnosti:

- 1) Dne 11. 6. 2025 podal žalobce žádost o poskytnutí informace, řízení bylo vedeno pod sp. zn.: UMF – 3710/2025.
- 2) Dne 3. 7. 2025 podal žalobce stížnost na postup povinného subjektu, o které rozhodoval krajský úřad.
- 3) Dne 15. 7. 2025 pod sp. zn.: OPZU 84448/2025/peka1 1 SO, č. j. KUJCK 85083/2025 vydal krajský úřad, odbor právní a krajský živnostenský úřad rozhodnutí ve věci stížnosti žalobce ze dne 3. 7. 2025, kterým přikázal povinnému subjektu vyřídít žádost žalobce ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Uvedená lhůta končila dne 30. 7. 2025.
- 4) Žalobce podal žalobu dne 28. 7. 2025, a to před uplynutím lhůty, o které byl řádně informován, když rozhodnutí krajského úřadu v bodě 3) bylo povinnému subjektu doručeno.
- 5) Povinný subjekt dne 30. 7. 2025, v poslední den lhůty stanovené krajským úřadem, písemností sp. zn.: UMF-3710/2025, č. j.: UMF-4496/2025 poskytl žalobci kopii 2 smluv.

Konkrétně povinný subjekt žalobci zaslal kupní smlouvu; předmětem prodeje ze strany městyse byl pozemek parc. č. 801/174, 801/176, 801/173 v k. ú. Frymburk, obec Frymburk. Dále zaslal povinný subjekt žalobci smlouvu o vydání bezdůvodného obohacení (zaplacení úplaty za užívání pozemků dle uvedené kupní smlouvy) uzavřenou mezi městyssem Frymburk a Ing. Martinem Řezáčem jako uživatelem.

13. Přípisem ze dne 28. 8. 2025 (doručen téhož dne) krajský soud seznámil žalobce s vyjádřením žalovaného k podané žalobě. Do okamžiku rozhodování soudu se žalobce nevyjádřil.
14. Z uvedeného soupisu průběhu vyřizování žalobce je zřejmé, že není pravda, že by povinný subjekt na žádost žalobce nereagoval, stejně tak není pravda, že by krajský úřad na stížnost žalobce nereagoval. Krajský úřad na stížnost žalobce reagoval a uložil povinnému subjektu žádost žalobce vyřídít ve stanovené lhůtě. To povinný subjekt „nějak“ učinil. Tyto skutečnosti žalobce zcela pomíjí.
15. Jakkoli spisový materiál, který je značně nepřehledný, nedává oporu pro jakýkoli závěr o tom, že povinný subjekt zcela vyčerpal předmět žádosti žalobce, není na krajském soudu, aby sám za žalobce domýšlel jeho žalobní argumentaci. Jisté je, že skutkový stav prezentovaný žalobcem v podané žalobě v konfrontaci s rozhodným skutkovým stavem ke dni vydání tohoto rozsudku neobstojí.
16. Jelikož povinný subjekt vyřídil žádost žalobce, přičemž současně žalobce rozsah poskytnutých informací nikterak nezpochybnuje a mlčky setrvává na svých žalobních tvrzeních, pak krajský soud, který rozhoduje dle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 s. ř. s.), dospěl k závěru, že podaná žaloba není důvodná
17. Pokud jde o množství žádostí, které žalobce či osoby s ním spřízněné povinnému subjektu podávají, má-li povinný subjekt za to, že tyto žádosti nejsou podávány v souladu se smyslem a účelem zákona, nechť na ně reaguje zákonem předpokládaným způsobem (srov. § 11a zákona o svobodném přístupu k informacím).

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Korešová

IV. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Náhradu nákladů řízení ostatně žalovaný ani nepožadoval. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 19. září 2025

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jířík v. r.
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Nutilové, a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jířka ve věci

žalobce: **Spolek Frymburk, z.s.**
sídlem Frymburk 167, 382 06 Frymburk

proti
žalovanému: **Městys Frymburk**
se sídlem Frymburk 78, 382 79 Frymburk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **1000 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobci **se vrací** část soudního poplatku ve výši **1 000 Kč**, která bude vyplacena z účtu krajského soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 11. 6. 2025 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevyřízení žádosti žalobce o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 15. 4. 2025, kterou žalobce žádal o poskytnutí informací ke stavbě komunikace na pozemku 231/1 v k.ú. Frymburk – kdo je majitelem uvedené komunikace a zda je jím městys Frymburk; datum zahájení a ukončení stavby; dále o kopii stavebního povolení a elektronickou kopii kolaudačního rozhodnutí, o kopii všech faktur souvisejících se stavbou a kopie všech závazných stanovisek dotčených orgánů ve vztahu ke stavbě. Žalobce podal proti postupu žalovaného dne 15. 5. 2025 stížnost, které bylo rozhodnutím ze dne 19. 5. 2025 Krajským úřadem Jihočeského kraje, č. j. KUJCK 61319/2025, vyhověno a žalovanému přikázáno žádost o poskytnutí informací ve lhůtě 15 dní od doručení rozhodnutí vyřídit. Do dne podání žaloby se tak nestalo.
2. Přípisem ze dne 21. 8. 2025 sdělil žalovaný krajskému soudu, že žádosti žalobce bylo již vyhověno. Požadované informace žalovaný žalobci poskytl písemnostmi ze dne 26. 6. 2025, č. j. UMF-4053/2025, a ze dne 27. 6. 2025, č. j. UMF-4102/2025.
3. Žalobce po výzvě krajského soudu přípisem ze dne 17. 9. 2025 sdělil, že bere podanou žalobu zpět, neboť žalovaný po podání žaloby požadovanou informaci poskytl. Zároveň žalobce požadoval náhradu nákladů řízení.
4. Na výzvu krajského soudu žalovaný v přípisu ze dne 25. 9. 2025 uvedl, že se zpětvzetím žaloby souhlasí, ale nesouhlasí s uplatněným návrhem žalobce na přiznání náhrady nákladů řízení. Svůj nesouhlas odůvodnil žalovaný tím, že žalobcem je Spolek Frymburk, z.s. až od 3. 7. 2025, před tím jím byla fyzická osoba [REDAKCE], přičemž tento spolek požadovanou informaci získal již dne 26. 6. 2025.

5. Jelikož žalobce vzal žalobu zpět, krajský soud výrokem I. tohoto usnesení dle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení zastavil, neboť dle uvedeného ustanovení platí, že *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.*
6. Následně krajský soud přistoupil k posouzení, zda žalobci svědčí právo na přiznání nákladů řízení či nikoli. Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.* Podmínky věty druhé shledal krajský soud naplněnými. Žalobce se podanou žalobou domáhal vyřízení žádosti o informace a žalovaný žádost vyřídil až po podání žaloby. Není přitom rozhodné, že žalobce žalobu opravil ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. podáními ze dne 3. 7. 2025 (oprava označení žalobce) a ze dne 8. 7. 2025 (oprava označení žalovaného). Žalobce tak vzal svou žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, kterého se legitimně domáhal podanou žalobou. Z tohoto důvodu má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
7. Náklady řízení žalobce jsou představovány soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč. Vzhledem k tomu, že část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (viz níže), bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu, a žalobce nebyl v řízení zastoupen advokátem, krajský soud rozhodl výrokem II. tak, že náklady řízení žalobce ve výši 1 000 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
8. Dle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „poplatkový zákon“), platí, že *soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení (...), snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.* Vzhledem k uvedenému krajský soud výrokem III. tohoto usnesení rozhodl o vrácení části soudního poplatku žalobci, neboť řízení o žalobě bylo zastaveno před prvním jednáním. Za žalobu žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Krajský soud tedy dle platné právní úpravy výrokem III. rozhodl o vrácení části soudního poplatku ve výši 1 000 Kč žalobci. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 30. září 2025

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a soudců JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka, ve věci

žalobce: **Spolek Frymburk, z. s.**, IČO 21606358
sídlem Frymburk 167, 382 79 Frymburk

proti
žalovanému: **Městys Frymburk**
sídlem Frymburk 78, 382 79 Frymburk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení o žádosti žalobce o informace ze dne 1. 10. 2025, zn. S-1374/2025,

takto:

- I.** Řízení se **zastavuje**.
- II.** Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **1 000 Kč** do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši **1 000 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Českých Budějovicích ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 18. 11. 2025 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 1. 10. 2025, zn. S-1374/2025. Žalobce požadoval seznam všech plateb za posledních 10 let, které žalovaný vyplatil starostovi Otovi Řezáčovi. Jelikož žalovaný na tuto žádost nereagoval, podal žalobce dne 20. 10. 2025 proti postupu žalovaného stížnost. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný je i přesto nadále nečinný.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že od roku 2022 je zahlcován žádostmi podle zákona o svobodném přístupu k informacím od Tomáše [REDAKCE] a dvou spolků (včetně nynějšího žalobce), jejichž je statutárním orgánem. Tyto žádosti se překrývají a podle žalovaného jde o zneužívání práva s cílem paralyzovat úřady. V roce 2025 obdržel 153 žádostí, od roku 2022 poskytl cca 40 000 listin. Žalovaný žalobci požadovanou informaci poskytl dne 19. 11. 2025 do datové schránky.
3. Podáním ze dne 11. 12. 2025 žalobce krajskému soudu sdělil, že bere podanou žalobu zpět, jelikož žalovaný po podání žaloby požadovanou informaci žalobci poskytl. Dále žalobce navrhl, aby mu krajský soud přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících jednak v soudním poplatku a jednak v odměně za tři úkony právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Žalobce vyjádřil přesvědčení, že přestože není zastoupen advokátem, provedl ve věci srovnatelné úkony v odborné rovině a časové náročnosti. Podle § 151 odst. 3 o. s. ř. má žalobce právo také na paušální náhradu.

4. Krajský soud přípisem ze dne 12. 12. 2025 vyzval žalovaného k vyjádření se ke zpětvzetí a žalobcem uplatněným nákladům řízení.
5. Žalovaný v reakci na tuto výzvu uvedl, že zpětvzetí žaloby je vytvořeno umělou inteligencí, a to včetně nesprávné interpretace § 151 odst. 3 o. s. ř. Podle jeho názoru žalobce nemůže požadovat odměnu ani částky odpovídající mimosmluvní odměně advokáta. Žalovaný odmítá tvrzení, že jednal až po doručení žaloby, neboť informaci poskytl žalobci dne 19. 11. 2025, zatímco žaloba mu byla doručena až dne 2. 12. 2025. Žalovaný považuje požadavek na náhradu nákladů řízení v podobě režijního paušálu 450 Kč za zpětvzetí žaloby za rozporný s právní praxí.
6. Jelikož žalobce vzal žalobu zpět, krajský soud výrokem I. tohoto usnesení dle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení zastavil.
7. Krajský soud dále posuzoval, zda žalobci náleží právo na náhradu nákladů řízení.
Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. „[Ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, ledaže se navrhovatel tohoto práva v zájmu uspokojení vzdal.“
8. Vzhledem k tomu, že žalobce spolu se zpětvzetím žaloby požadoval přiznání náhrady nákladů řízení, musel soud vyhodnotit, nakolik toto zpětvzetí žalobce učinil pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
9. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, čj. 3 As 43/2016-36, smyslem § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda žalovaný skutečně dané rozhodnutí vydal až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť samotné pozdější vydání rozhodnutí (po podání žaloby) ještě nemusí vždy znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, čj. 48 A 86/2017-34). Mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. Přitom je třeba posuzovat nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se jak splnění podmínek soudního řízení, tak důvodnost návrhu. Nepostačuje, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznikl takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16).
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce neúspěšně vyčerpал zákonem stanovený prostředek ochrany proti nečinnosti v podobě stížnosti dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný pak nejenže požadovanou informaci neposkytl v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů, ale učinil tak až dne 19. 11. 2025, tedy jeden den po podání žaloby.
11. Krajský soud proto uzavřel, že byly splněny podmínky řízení, přičemž žaloba byla ke dni jejího podání důvodná. Zpětvzetí žaloby je tak v příčinné souvislosti s pozdějším chováním žalovaného v podobě poskytnutí informace. Žalobce má proto právo na náhradu nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s.
12. Náklady řízení žalobce jsou představovány částí soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

13. Dle § 57 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[n]áklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, soudní poplatky, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady spojené s dokazováním, odměna zástupce, jeho hotové výdaje a tlumočné.“ Komentářová literatura k tomu uvádí, že „[n]ákladem účastníka řízení, **jenž je zastoupen** advokátem, daňovým poradcem nebo patentovým zástupcem, je i odměna jeho zástupce za zastupování a náhrada za promeškaný čas. Ty se s ohledem na § 35 odst. 2 s. ř. s. stanoví podle advokátního tarifu“ (Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 473; důraz doplněn). Žalobci nenáleží náhrada nákladů řízení za jím uplatněné úkony právní služby dle advokátního tarifu, neboť se jedná o odměnu za zastupování. Žalobce však v nynějším řízení zastoupený není. Žalobcovo subjektivní přesvědčení, že vykonal práci ve stejné kvalitě a náročnosti jako advokát, je zcela nerozhodné.
14. Žalobci nenáleží ani paušální náhrada ve smyslu § 151 odst. 3 o. s. ř. Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 25. 8. 2015, čj. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS, shrnul, že „[s]oud ve správním soudnictví nemůže přiznat procesně nezastoupenému navrhovateli (potažmo žalobci) náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, výbrž musí vycházet z nákladů, jejichž vynaložení navrhovatel (potažmo žalobce) soudu prokáže (§ 57 odst. 1 s. ř. s.). Použití § 151 odst. 3 o. s. ř. (v novelizovaném znění účinném od 1. 7. 2015) na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno. Stejně tak nejsou na toto řízení přenositelné důvody nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 39/13, č. 275/2014 Sb.“ Uvedený závěr je součástí již konstantní judikatury správních soudů (z nedávné doby srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2025, čj. 5 Afs 114/2025-42).
15. Vyjma zaplaceného soudního poplatku žalobce žádné účelně vynaložené náklady řízení nedoložil.
16. Dle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce za žalobu zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Jelikož krajský soud řízení zastavil před prvním jednáním, rozhodl výrokem III. o vrácení části soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu krajského soudu.
17. Závěrem krajský soud poznamenává, že rozhodoval již v řadě obdobných případů, v nichž žalobci byli buďto pan Václavík, Spolek Frymburk nebo spolek info 106. Žalovaný opakovaně ve svých vyjádřeních namítá, že uvedené osoby jej zahrnují značným množstvím žádostí o informace, což považuje za zneužití práva (viz například rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 9. 2025, čj. 61 A 10/2025-48). Krajský soud připouští, že administrace velkého množství žádostí o informace může být obtížná, avšak upozorňuje, stejně jako například v rozsudku zdejšího soudu ze dne 3. 5. 2023, čj. 61 A 9/2023-22, že ani tato skutečnost žalovaného coby povinný subjekt nezbavuje povinnosti zabývat se podanými žádostmi o poskytnutí informací.
18. Lze přitom odkázat na § 11a zákona o svobodném přístupu k informacím, který umožňuje povinným subjektům odmítnout žádost nebo její část, pokud dospějí k závěru, že cílem žadatele je působení nátlaku na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, či vytváření nepřiměřené zátěže povinného subjektu. Žalovaný však o odmítnutí žádosti žalobce nerozhodl. Obecně je pak v případě takového odmítnutí žádosti třeba důsledně zkoumat, zda jde v tom kterém případě o zneužití práva na informace, neboť pouze rozsah požadovaných informací či počet podávaných žádostí není důvodem pro odmítnutí žádosti o informace pro zneužití práva (srov. § 11a odst. 2 uvedeného zákona, dále například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, čj. 5 As 370/2019-23, či ze dne 21. 2. 2024, čj. 5 As 91/2023-48, a tam citovanou judikaturu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 13. ledna 2026

JUDr. Michal Hájek, Ph.D. , v. r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a soudců Mgr. Heleny Nutilové a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka, ve věci

žalobce: **info 106, z.s.**, IČO 23179023
sídlem Kurzova 2222/16, 155 00 Praha 5

proti
žalovanému: **městys Frymburk**
sídlem Frymburk 78, 382 79 Frymburk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve věci neposkytnutí informace podle žalobcovy žádosti ze dne 21. 4. 2025, čj. S-95 2025, v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. UMF-2601/2025,

takto:

- I.** Žalovaný je **povinen rozhodnout** o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 21. 4. 2025, čj. S-95 2025, o níž žalovaný vedl řízení pod sp. zn. UMF 2601/2025, ve lhůtě **15 dnů** ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku **2 000 Kč** do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shoda s prvopisem se potvrzuje: Jaroslava Máchová

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal dne 21. 4. 2025 k žalovanému žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Požadoval informace ve vztahu ke stavbě komunikace na pozemku p. č. 2177 v k. ú. Frymburk, a to konkrétně:
*„1) kdo je majitelem stavby komunikace na uvedeném pozemku ke dni 22. duben 2025
2) pokud není majitelem městyse Frymburk, jméno osoby (případně firmy) jenž je majitelem stavby
3) pokud není majitelem městyse Frymburk, elektronickou kopií dokumentu, jímž městys udělil právo stavby.“*
2. Žalovaný na žádost reagoval odpovědí ze dne 23. 4. 2025, ve které žalobci poskytl odkazy na dříve zveřejněné informace (bez upřesnění, kde by se požadovaná informace měla konkrétně nacházet). K tomu uvedl, že „[b]obužel povinný subjekt více nemá“.
3. S vyřízením žádosti žalobce nesouhlasil, proto dne 23. 4. 2025 podal stížnost na postup žalovaného dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím (datovanou dnem 25. 2. 2025).
4. Krajský úřad Jihočeského kraje rozhodnutím ze dne 6. 5. 2025, sp. zn. OPZU 52311/2025/kahr1 SO, čj. KUJCK 54064/2025, v souladu s § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím přikázal, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídil.

II. Shrnutí žaloby

5. Žalobce dne 24. 6. 2025 podal ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
6. Namítl, že žalovaný do dne podání žaloby neposkytl požadovanou informaci ani poskytnutí informace neodmítl. Zůstává tak navzdory jednoznačné povinnosti plynoucí ze zákona nečinný při vyřizování žádosti o informace. Ani krajský úřad pak žalobci ochranu proti této nečinnosti neposkytl.
7. Na základě shora uvedeného se žalobce domáhá, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost žádost žalobce o poskytnutí informací řádně vyřídít, a to ve lhůtě soudem určené, a aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Úvodem krajský soud poznamenává, že dne 8. 7. 2025 doručil do datové schránky žalovaného výzvu k vyjádření k žalobě adresovanou Úřadu městyse Frymburk, neboť žalobce tento úřad na straně žalovaného v podané žalobě původně označoval. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 7. 2025 upozornil, že předmětem žádosti o poskytnutí informace je budování komunikace na pozemku p. č. 2177 v k. ú. Frymburk, což náleží do samostatné působnosti obce, tedy městyse Frymburk. Není ani povinným subjektem, který byl žádostí žalobce ze dne 21. 4. 2025 požádán o poskytnutí informace, proto není ve věci pasivně legitimován. Usnesením ze dne 30. 7. 2025, čj. 61 A 10/2025-32, krajský soud žalobce vyzval, aby opravil označení žalovaného (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014-53, č. 3196/2015 Sb. NSS). Žalobce podáním ze dne 9. 8. 2025 označení žalovaného ve smyslu shora uvedeného opravil, resp. jako žalovaného označil městys Frymburk. V návaznosti na uvedené se pak žalovaný k výzvě soudu dne 27. 8. 2025 vyjádřil tak, že se odkazuje na vyjádření k žalobě ze dne 18. 7. 2025.
9. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že on i Úřad městyse Frymburk jsou neustále, již od roku 2022, záměrně chaoticky obtěžováni zasíláním enormního množství různých dotazů dle zákona o svobodném přístupu k informacím ze strany tří prolínajících se subjektů, a to Tomáše [REDACTED]

Shoda s prvopisem se potvrzuje: Jaroslava Máchová

a dvou spolků, jejichž je Tomáš [REDAKCE] statutárním orgánem – Spolku Frymburk a žalobce. Počinání Tomáše [REDAKCE], at' již jako fyzické osoby, či statutárního zástupce jím vedených spolků, považuje za opakované zneužívání zákona o svobodném přístupu k informacím.

10. Žádost žalobce o poskytnutí informací žalovaný vyhodnotil podle obsahu a dospěl k závěru, že se jedná o obsahově identickou žádost, na základě které již informace poskytl (byť Spolku Frymburk), a v rozsahu informací, které má žalovaný k dispozici, je současně dle zákona o svobodném přístupu k informacím zveřejnil. Žalobci proto žalovaný poskytl informace odkazem na již zveřejněné informace.
11. Žalovaný popsal, že předmětná stavba komunikace byla povolena společným rozhodnutím Městského úřadu Český Krumlov ze dne 26. 7. 2023. Stavba komunikace je realizována nikoli na náklady žalovaného na základě smlouvy o spolupráci ze dne 15. 11. 2023 smluvním partnerem – fyzickou osobou, která je spoluvlastníkem pozemku parc. č. 2172 v k. ú. Frymburk. Smlouva o spolupráci byla projednána na veřejném zasedání zastupitelstva žalovaného konaném dne 9. 11. 2023 a její uzavření bylo schváleno usnesením č. 109/2023. Společné rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, informaci o projednání smlouvy o spolupráci a její obsah i neanonymizované znění zápisu z jednání zastupitelstva žalovaného včetně neanonymizovaného usnesení č. 109/2023 má žalobce, resp. jeho statutární orgán, dle žalovaného k dispozici, neboť tyto informace již byly předmětem předchozích žádostí o poskytnutí informací.
12. Žalovaný proto ve své odpovědi ze dne 23. 4. 2025 žalobci poskytl odkazy na již zveřejněné informace, ze kterých jsou konkrétně dostupné informace o nákladech na výstavbu komunikace, o budované komunikaci na pozemku p. č. 2177 v k. ú. Frymburk, o probíhající stavbě komunikace, o listinách týkajících se výstavby komunikace, tedy společné povolení stavby komunikace s doložkou nabytí právní a kopie smlouvy o spolupráci ze dne 15. 11. 2023, dále informace o souvislostech se stavbou komunikace, o probíhající stavbě komunikace a nákladech na výstavbu komunikace, jakož i kopie žádosti o vydání společného povolení na stavbu komunikace, žádost o vydání společného povolení na stavbu komunikace, zaměření stavby komunikace, kopie projektové dokumentace stavby komunikace či informace o odnětí pozemku na stavbu komunikace ze zemědělského půdního fondu.
13. Pokud jde o stížnost žalobce, její obsah žalovaný přezkoumal a neshledal důvody ji vyřídit formou autoremedury, neboť považuje tvrzení ve stížnosti za nepravdivá a spekulativního charakteru. Proto stížnost neprodleně dne 25. 4. 2025 předložil krajskému úřadu. O stížnosti rozhodl krajský úřad s tím, že žalovanému přikázal žádost vyřídit, přičemž žalovaný je toho názoru, že žádost žalobce vyřídit poskytnutím požadované informace. V této souvislosti konstatoval, že krajský úřad v současné době přistupuje k obrovskému množství listin produkovaných právě shora uvedenými třemi subjekty, zejména k vyřizování jimi podaných stížností, pouze formálně, s cílem vydávat rozhodnutí typu „žádost žadatele vyřídíte ve lhůtě 15-ti dnů“. Je si přitom vědom, že krajský úřad je přehlcn uvedenými listinami a stížnostmi a je pro něj náročné obsahově zpracovat rozhodnutí, kterým by stížnost zamítl.
14. Závěrem žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Právní hodnocení krajského soudu

15. Krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud ve věci rozhodl bez jednání dle § 51 s. ř. s.
16. Žaloba je důvodná.
17. Dle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že „[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby Shoda s prvopisem se potvrzuje: Jaroslava Máchová

soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“

18. Krajský soud před meritorním posouzením věci zkoumal, zda žalobce bezvysledně vyčerpал příslušné procesní prostředky na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a zda je tedy žaloba přípustná. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak je. Žalobce podal dne 23. 4. 2025 proti postupu žalovaného stížnost dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. V návaznosti na ni krajský úřad rozhodnutím ze dne 6. 5. 2025 dle § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím žalovanému přikázal, aby žádost žalobce ve stanovené lhůtě vyřídil. Správní spis pak neobsahuje žádný záznam o tom, že by tak žalovaný učinil. K výzvě krajského soudu učiněné za účelem zjištění aktuálního skutkového stavu pak žalovaný dne 16. 9. 2025 sdělil, že po obdržení zmíněného rozhodnutí krajského úřadu již ničeho nečinil, neboť shledal, že uloženou povinnost již řádně splnil tím, že žádost vyřídil poskytnutím odkazu na zveřejněnou informaci. Lze proto uzavřít, že žalobce vyčerpал zákonem předpokládaný prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterým je v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím stížnost dle § 16a tohoto zákona (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 sb. NSS, bod 46). Podání stížnosti přitom zcela zjevně nebylo coby prostředek ochrany proti nečinnosti účinné.
19. Krajský soud se dále zabýval tím, zda o žalobcově žádosti o poskytnutí informací bylo rozhodnuto zákonem předvídaným způsobem. Dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt podanou žádost posoudí a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění. Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pak stanoví, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží [blíže viz § 14 odst. 5 písm. a) *in fine* zákona o svobodném přístupu k informacím, § 14 odst. 5 písm. c) či § 17 odst. 5 téhož zákona].
20. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se ve shora odkazovaném rozsudku čj. 5 As 18/2017-40, podrobně zabýval povahou potvrzení postupu povinného subjektu při vyřizování stížnosti dle § 16a odst. 6 písm. a) ve spojení se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) a c) zákona o svobodném přístupu k informacím. V bodě 57 přitom dospěl k závěru, že „[j]ednotlivec se tak stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) informačního zákona může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl. Řízení před soudem bude probíhat v přednostním režimu dle § 56 odst. 3 s. ř. s. Vůči případnému negativnímu rozhodnutí o žádosti (rozhodnutí o odmítnutí žádosti) lze následně brojit odvoláním dle § 16 informačního zákona a následně i žalobou dle § 65 s. ř. s. Soud pak může v navazujícím řízení využít § 16 odst. 4 (v nyní účinném znění § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím – pozn. krajského soudu) informačního zákona a přikázat informaci poskytnout (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 7 As 192/2017 - 35, ve věci procesního ping-pongu).“
21. Citované závěry dle náhledu krajského soudu zcela dopadají i na nyní posuzovaný případ, kdy nadřízený orgán postup povinného subjektu nepotvrdil, nýbrž povinnému subjektu přikázal, aby žádost žalobce (znovu) vyřídil a ten poté zůstal nečinný. I v tomto případě se žalobce svou stížností dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím domáhal vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Ze zákona pak neplyne povinnost žadatele ve stížnosti označit některý z důvodů dle § 16a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pro který stížnost podává. Postačí, že tohoto prostředku ochrany vůči postupu povinného subjektu využil. Také v nyní posuzovaném Shoda s prvopisem se potvrzuje: Jaroslava Máchová

případě pak nedošlo k rozhodnutí ve věci samé v podobě odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace, tedy vyřízení celého obsahu žádosti. Žalobce se tak může před soudem domáhat, aby byla povinnému subjektu uložena povinnost rozhodnout ve věci.

22. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že nadřízený správní orgán vyřízení žádosti žalovaným posoudil, přičemž dospěl k závěru, že žalovaný neposkytl informaci v souladu se zákonem. Konkrétně uvedl, že „[p]ovinný subjekt žádost vyřídil tak, že odkázal žadatele na zveřejněné informace. Po přezkoumání těchto odkazů však nadřízený orgán zjistil, že informace požadované žadatelem nejsou ve zveřejněných zdrojích obsaženy v úplné podobě, jelikož jsou zodpovězeny pouze zčásti, jsou anonymizovány, anebo nejsou obsaženy vůbec, a tudíž je vypovídací hodnota odkazů nedostatečná a žadateli neposkytují odpovědi na jeho dotazy.

V případě první a druhé část žádosti žadatel požadoval konkrétní informaci o majiteli stavby, nicméně odkazy poslané povinným subjektem neodpovídají na požadovanou informaci, neboť v odkazech jsou identifikační údaje osob, které nejsou předmětem žádosti. Pokud jde o třetí část žádosti, týkající se poskytnutí dokumentu, kterým povinný subjekt udělil právo stavby, nadřízený orgán konstatuje, že v rámci zveřejněného dokumentu s názvem „3536-2024 A“ je obsažena informace, že na pozemku není zřízena žádná služebnost. Tato informace je sice relevantní k právnímu režimu pozemku, nicméně zcela neodpovídá na konkrétní dotaz žadatele.“

23. S ohledem na shora citované nadřízený orgán uzavřel, že odkazy žalovaného na zveřejněné informace, které neobsahovaly požadovanou informaci v požadovaném rozsahu, nelze požadovat za řádné vyřízení žádosti podle § 6 zákona o svobodném přístupu k informacím. Prikázal proto žalovanému, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost o poskytnutí informací vyřídil. Žalovaný byl povinen se názorem nadřízeného orgánu řídit a ve stanovené lhůtě žádost vyřídil v souladu s uvedeným zákonem. Úkolem žalovaného proto bylo požadované informace poskytnout způsobem zohledňujícím názor nadřízeného orgánu tak, aby byl vyčerpán celý obsah žádosti, a v případě, že žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydat rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti, případně žádost odložit.
24. Takto však žalovaný nepostupoval. Po obdržení rozhodnutí nadřízeného orgánu, resp. po uplynutí lhůty k vyřízení žádosti, zůstal nečinný. Ani napodruhé tak žalovaný nerozhodl ve věci samé, tedy žádost žalobce neodmítl, neodložil, ani neposkytl informace v požadovaném rozsahu tak, aby vyčerpal celý obsah žádosti. Uvedl-li přitom žalovaný v odpovědi na žádost žalobce ze dne 23. 4. 2025, že „[b]ohužel povinný subjekt více nemá“, nelze takové vyjádření považovat za odmítnutí žádosti, neboť o tom je povinný subjekt povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, což neučinil. Žalobce tak nemohl proti takovému vyřízení žádosti případně brojit odvoláním dle § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím a následně žalobou dle § 65 s. ř. s.
25. Nutno rovněž podotknout, že nadřízený orgán povinnému subjektu prikázal toliko žádost o poskytnutí informací vyřídil, nikoliv přímo požadované informace poskytnout, jak mu při splnění dalších podmínek umožňuje § 16a odst. 6 písm. b) ve spojení s § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy takový příkaz k poskytnutí informací by byl exekučně vykonatelný. Vzhledem k tomu, že o žádosti žalobce nebylo dosud na úrovni veřejné správy rozhodnuto, nemohl krajský soud v případě, kdy by se žalobci nedostalo zákonem předvídané ochrany v podobě postupu nadřízeného orgánu dle § 16 odst. 4 a 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, přistoupit k přezkumu, zda jsou ve věci dány důvody pro odmítnutí žádosti, a v návaznosti na tento přezkum případně žalovanému nařídit požadované informace poskytnout ve smyslu § 16 odst. 6 tohoto zákona.
26. Za této situace krajský soud nemůže než dospět k závěru, že žalovaný po obdržení rozhodnutí nadřízeného orgánu setrval nečinný a žalobce se tak může podanou nečinnostní žalobou úspěšně domáhat toho, aby krajský soud žalovanému uložil o žádosti žalobce o poskytnutí informací rozhodnout.

27. Vyjádření žalovaného stran toho, že nadřízený krajský úřad údajně v současné době přistupuje k obrovskému množství listin, zejména k vyřizování podaných stížností, pouze formálně, a je pro něj náročné obsahově zpracovat rozhodnutí, kterým by stížnost zamítl, pak považuje krajský soud za ničím nepodloženou spekulaci, která nemůže mít na nyní posuzovanou věc vliv. Z rozhodnutí krajského úřadu je naopak zřejmé, že se s obsahem zveřejněných informací, na které žalovaný odkázal, skutečně seznámil a teprve na základě toho dovodil, že žalovaný žádost o informace řádně nevyřídil. Dovožovat, že se krajský úřad stížností fakticky nezabýval, resp. že ji posoudil pouze formálně, je proto nepřipadné.
28. Závěrem krajský soud uvádí, že nepřehlédl vyjádření žalovaného stran toho, že od žalobce, resp. jeho statutárního orgánu, obdržel již značné množství žádostí o poskytnutí informací, kdy počínání těchto subjektů považuje za opakované zneužití zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský soud připouští, že administrace velkého množství žádostí o informace může být obtížná, avšak upozorňuje, stejně jako například v rozsudku zdejšího soudu ze dne 3. 5. 2023, čj. 61 A 9/2023-22, že ani tato skutečnost žalovaného coby povinný subjekt nezbavuje povinnosti zabývat se podanými žádostmi o poskytnutí informací.
29. Lze přitom odkázat na § 11a zákona o svobodném přístupu k informacím, který umožňuje povinným subjektům odmítnout žádost nebo její část, pokud dospějí k závěru, že cílem žadatele je působení nátlaku na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, či vytváření nepřiměřené zátěže povinného subjektu. Žalovaný však o odmítnutí žádosti žalobce nerozhodl. Obecně je pak v případě takového odmítnutí žádosti třeba důsledně zkoumat, zda jde v tom kterém případě o zneužití práva na informace, neboť pouze rozsah požadovaných informací či počet podávaných žádostí není důvodem pro odmítnutí žádosti o informace pro zneužití práva (srov. § 11a odst. 2 uvedeného zákona, dále například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, čj. 5 As 370/2019-23, či ze dne 21. 2. 2024, čj. 5 As 91/2023-48, a tam citovanou judikaturu).

V. Závěr a náklady řízení

30. Soud s ohledem na shora uvedené shledal žalobu důvodnou, a proto žalovanému podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost o žádosti žalobce rozhodnout, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů, kterou s ohledem na okolnosti této věci považuje za přiměřenou.
31. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
32. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
33. Žalovaný, který neměl v řízení úspěch, nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 22. září 2025

JUDr. Michal Hájek, Ph.D. , v. r.
předseda senátu

Shoda s prvopisem se potvrzuje: Jaroslava Máchová

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Helyny Nutilové a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka, ve věci

žalobce: **Tomáš [REDACTED]**
bytem Frymburk [REDACTED], 382 79 Frymburk

proti
žalovanému: **Úřad městyse Frymburk**
sídlem Frymburk 78, 382 79 Frymburk

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu spočívající v tom, že žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 5. 5. 2025,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 16. 6. 2025 se žalobce domáhal, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti ze dne 5. 5. 2025 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), kterou požadoval poskytnutí informací ve vztahu k pachtovní smlouvám - pacht technologického zařízení zdrojů vytápění v objektech Frymburk 137, 138 a 139 sloužících k výrobě a dodávce tepelné energie do těchto objektů propachtovatele s firmou FARM THERM s.r.o.
2. V žalobě namítal, že mu žalovaný do dne podání žaloby neposkytl požadovanou informaci. Žalobce přitom dne 15. 5. 2025 podal proti postupu žalovaného stížnost ve smyslu § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Dne 23. 5. 2025 pak podal proti jeho postupu opakovanou stížnost. Nadřízený Krajský úřad Jihočeského kraje však žalobci ochranu proti nečinnosti žalovaného neposkytl.
3. Žalobci podáním žaloby vznikla poplatková povinnost ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle § 7 odst. 1 tohoto zákona je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve účastníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.
4. Usnesením ze dne 20. 6. 2025, č. j. 63 A 10/2025-11, krajský soud žalobce vyzval, aby zaplatil soudní poplatek za žalobu, který činí podle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků částku 2 000 Kč, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení. Současně žalobce poučil o tom, že soud řízení zastaví, nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen. Usnesení bylo žalobci doručeno v pátek dne 20. 6. 2025 prostřednictvím datové schránky. Posledním dnem lhůty pro včasnou úhradu soudního poplatku tak bylo pondělí dne 7. 7. 2025. Žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě neuhradil. Soudu proto nezbylo než postupovat podle ustanovení § 9 odst. 1 poplatkového zákona a řízení o žalobě zastavit, neboť je evidentní, že soudní poplatek nebyl uhrazen a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o žalobě proběhnout.

5. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). S ohledem na uvedené skutečnosti zdejší soud řízení o žalobě zastavil.
6. Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 22. července 2025

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu